

13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκαντοτάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὁσίου ἐκ Καλαμῶν (†1745).

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

(Τυπικὸν 13ης Σεπτεμβρίου §§2-4).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ἑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνιῶν, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ

περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς).

Ἦχος Πά ρ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
Κυ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κυ υ ρ ι ι
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ο ο ο
 ον σου ^{Κε} ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω ω ων μου ου
 θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η ^{Πα} ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ^{Δι}

Ἡ Στιχολογία.

^Πχ
 9

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
 θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Π

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις ^Π

Σ^{Πα} υν αν θρω ποι σε ρ γα ζο με ε νοις την α νο μι ι
 α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ
 των ^Π

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να ατωτην κεφα
λη ην μου

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδοκί
αις αυτων κατεποθησαν εχομενα πετρας οι
κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν
θησαν ωσει παχος γης ερηρα γη επι της γης διε
σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Οτι προς σε Κυ υριε Κυ ριε οι οφθαλ
μοι οι μου επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ
χη ην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν
το ομοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την α
νομιαν

Πα
Πεσουνται αι εν αμφιβληστρω αυτων οι αμαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

^μνη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου ^υ

Ε ^{Πα}ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^υ

Κ ^{Δι}α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον ^Δ

^{Πα}και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^υ

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^υ

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων^{υ' 9}

Π^{Κε} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου^{ν' 22} ο ο τι ε

τα πει νω θην σφοδρα^{υ' 9}

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με^{Δ' 22} ο ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^{υ' 9}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Δ' 22} του ε ξο^{χ'}

μο λο γη σα σθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου^{π' 9}

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε^{υ' 9} δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας^{Κε π' 9} και δι α της Α να στα σε

ω ω ως σου^{υ' 9} το κε ε εν τρο ον^{Δ' 22} της α μαρ τι ι ι

ας η η μ βλυ υ υ νας^{π' 9} και ε ε σω ω ω σα ας

η η μας^{Κε υ' 9} εκ των πυ λω ω ω ν του θα να α α

α του ^{Πα}δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε ες ^Δ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^Δ ^Χ
ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ως μοι ^Π

Ο ^{Πα}την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^Δ ^{Πα}ε πι σφα γη η ην
η η η η η χθη ^{Κε}ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
α α αρ χον τε ες του Α α α α δου ^Δ ^{Πα}και ε πηρ
θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε}ει σε
λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι
στος ^{Πα}λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε
ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} ^Δ ^{Κε}και τοις εν τω σκο τει α να κα
λυ υ πτε ε σθε ^Δ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^Δ ^Χ
ει σα

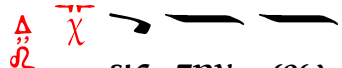
κουσον τη ης φω νη η η ης μου ^Π

Μ ^{Κε}ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ^Δ ^{Κε}ο των α ο ρα τω ων

 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
 θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
 α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνωων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ
 του ευσπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

 νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Εσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α
 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των αι αι
 ω ω ω νων ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος λα αμ
 ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις Α
 δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε σκο
 ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α να

 στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α αν

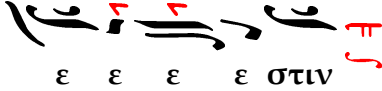

 Πα Πα

 τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

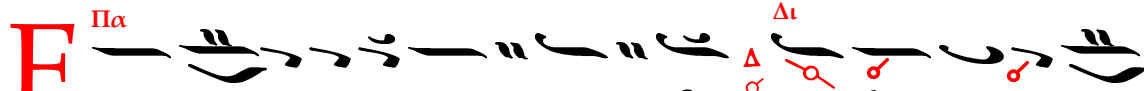
Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων.
 Μέλος Κωνσταντίνου Ψάχου.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

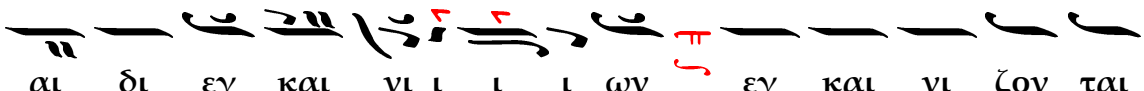

 ὑποστήσεται

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

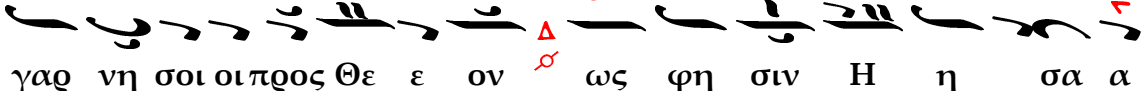

 ε ε ε ε στιν

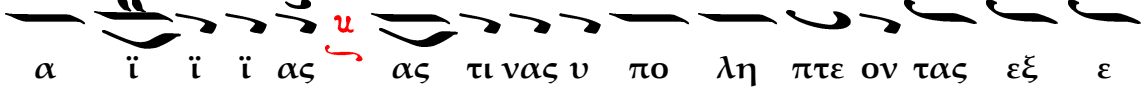

Ε γ και νι ι α τι ι μα α σθαι

 πα λαι ο ος νο

 ο ο μοσ και κα λω ω ως ε ε ε ε χων

 μαλ λο ο

 ον δε ε ε τα α νε ε ε α

 τι μα α α α σθαι

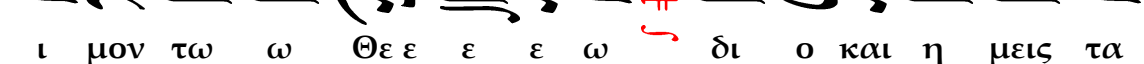

 αι δι εγ και νι ι ι ι ων

 εγ και νι ζον ται

 γαρ νη σοι οι προς Θε ε ον

 ως φη σιν Η η σα α

 Πα

 α ι ι ι ι ας

 ας τι νας υ πο λη πτε ον τας εξ ε

 θνω ων ε ε εκκλη η σι ι ι ας

 αρ τι κα θι στα

 Πα

 με ε ε νας και πη ξιν λα αμ βα α νϛ ϛ σας

 βα α σι ι

 Δι

 ι μον τω ω Θε ε ε ε ω

 δι ο και η μεις τα

πα ρον τα α εγ και αι αι αι νι ι ι ι α Πα πνευ
μα τι κως πα νη η γυ ρι ι ι σω ω ω μεν

Στίχ. 7'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Ε γ και νι ζε σθε α δε ελ φοι και τον πα λαι

ο ον ανθρωπον α πο θε ε με ε νοι οι εν και

νο ο τη τι ζω ω ης πο λι τε ε ε ε ευ

ε ε ε ε σθε πα σι χα λη νον ε ε ε πι ι θε

ε εν τες εξ ω ω ων ο θα α να α α α τος

παν τα τα με λη παι δα γω γη σω ω μεν πα σαν πο νη

ραν τξ ξυ υ λθ θ βρω ω ω σιν μι ση η η η

σα α α αν τες και δι α τξ το μο νον με μη με ε

νοι των πα λαι αι ων ι ι να φυ υ γω ω ω

μεν θ τως εγ και νι ζε ε ται α α α α αν

θρω ω ω ω πως θ θ τω ω τι ι μα α ται η των

εγ και νι ι ι ω ω ν η με ε ε ε ρα

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ

υ ρι ι ι ον

Επα
θα πυ υρ γο ο ον ι ι ι σχυ υ υ ος

την Εκ κλη σι α αν σα Χρι ι στε προ αι ω νι

ι ε ε ε λο ο ο γε ε ε θε με λι ω ω

Πα
σα α ασγαρ α αυ την ε πι πε ετρα α αντης πι ι

στε ε ε ε ως δι ο α σα λε ευ τος δι α

με ε νει ει Ει ει εις το ο ον αι αι αι ω ω ω

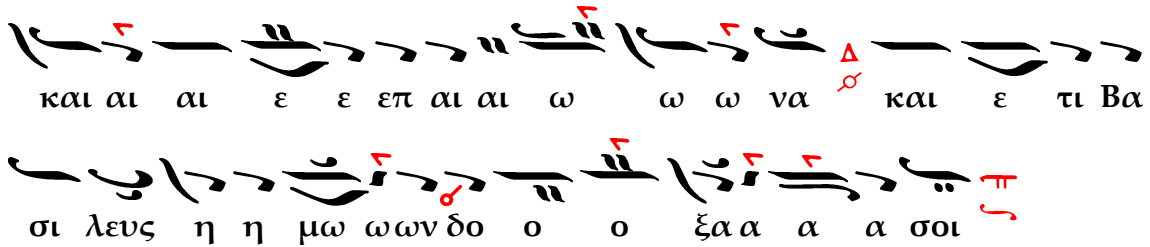
να ε χσ σα σε τον δι αυ την επ ε σχα α α των

Πα
α τρεπ τω σ γε νο ο με ε ε νον α α αν θρω ω ω

πον ευ χα ρι στ ε ρν τε ε ες ουν ανυ μν ε

με ε εν σε λε ε ε ε ε γο ο ο ον τε σ

Συ υ υ υ ει ει ο προ των αι ω ω νω ω ν

Προσόμοια προεόρτια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὑψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύψωσας, τῷ Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωτον φύσιν ἄπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυρόν σου φιλόνητο, τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχύν, ἐξαιτοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψιστε, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν.

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ψαλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέσποτα, ἔνθα πόδες ἔστησαν, σοῦ οἱ ἄχραντοι, σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, Σταυρόν σου τὸν τίμιον· καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, δυσωποῦμέν σε κράζοντες· Πάντας Ὑψιστε, τῷ Σταυρῷ σου τῷ θείῳ ἀγιάσας, σῆς ἀφάτου εὐσπλαγχνίας, μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον, καὶ ὡς σκῆπτρον ἔνθεον, προσκυνουμέν σου, Σταυρόν Χριστὲ τὸν πανάγιον, δι’ οὗ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδὰμ· γηγενῶν τὰ συστήματα, τοῦτον ἄσμασιν, εὐφημοῦντες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου, θείαν Ὑψωσιν τελοῦντες, τὸν ἰλασμόν ἐξαιτούμεθα.

Ἦχος Πα

Τ^{Πα} ην μνη η μνην τω ω ων ε ε εγκαιαι νι ι ι
 ων ^{Δι} ε πι τε λουν τες Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Πα
 σε τοντου α γι α σμου δο τη η ρα α α δο ξα α
 ζο ο ο ο μεν ^{Νη} δε ο ο ο με ε ε ε νοι
Πα
 α γι α α σθη ναι η η μων ται σθη τη η ρι ι
 ι α τω ων ψυ υ υ υ χων τη πρε σβει ει α των ε εν
 δο ξω ω ων α α α θλο ο φο ο ο ρων α γα
 θε πα αντο δυ υ υ να α α α με

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τες
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
Ε^{Πα} ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση
 της α πει ρο γα μου ου νυ υ υ μ φης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος

^{Δι} εν ^{Πα} θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ ^{Κε} πη ρε τη ης του
 θα α α α αυ μα α α α τος ^π το τε τον βυ θον
^{Πα} ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ ^υ νυ υ υν
 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως
 η Πα αρ θε ε ε νο ος ^π η θα λα α ασ σα α
 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε
 μει νε εν α α α βα α α α τος ^υ η α α α α
 α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο
^{Πα} ο ο ο ο ο ο ο ος ^υ με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ρος ^π
 ο ω ω ω ν και αι προ ο ω ν ^υ και φα νεις ως αν θρω
 ω πο ος Θε ε ος ^υ ε λε η σο ονη μα α α α α
 α ας ^π

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον

Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
 Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

***

Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 10, 22-23, 27-31)

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διαπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοί, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν

ὠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου, πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3, 19-34)

Ὁ Θεὸς τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν. ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρρόαγησαν, νέφη δὲ ἐρρούει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρύῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔνοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἧ περὶ τῷ τραχήλῳ, ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὁ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ. Ἐὰν γὰρ κάρη, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμᾶς ἀσεβῶν ἐπερχομένας, ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν, οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσητε κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνειδίη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίους οὐ συνεδρεύει. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 9, 1-11)

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρτισε στύλους ἐπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν

ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν. Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὃ παιδεύων κακοῦς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν, οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν

ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄̅̅̅ Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωναισ ματων
μεγαλυνομεν ^{u q} οτι σταυρον και θανατον κατε
δεξεω δια το γενοσημων ως φιλαα ανθρω
πος Κυριος ^{u q} σκυλευσας Αδου πυυλαστρι ημερος α
νεεστησ σωζοντας ψυχας ηημων ^{u q}

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοδοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,

τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνούμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν ^{u q} και περιεζωσατο ^{u q}

Ν υγειεισης σου της πλευρας ζωοδο
τα κρουνους αφεσεως ^{u q} πασιν εξεβλυσας ζωης
και σωτηρι ^{u q} ιας ^{u q} σαρκι δε θανατον κατεδεξεω
αθανασιαν ημιν δωρου μενος ^{u q} οικησας τα φωδε

η μας η λευ θε ρω σας ^u₉ συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξωσως Θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^u₉

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^u₉ η τις ου ου σα

λευ θη σε ται ^u₉

[H] ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρωπε υ πα αρχει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξωσως Θε ος ^u₉ τον Πα ρα δει στον α νοι ξας α
πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γε ρσιν ^u₉ δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη το ρας ^u₉ κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλα αγχνος ^u₉

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^u₉ εις μα κρο ο

τη τα η με ρων ^{u q}

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος
και τρι η μερος εκ νεκρων α να σταστης σαρ κος ημων
τα πα α α θη θε ρα πευσον ^{u q} και α να στησον εκ
πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας ^{u q}

^{u q} Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην ^Δ

Σ υ μσ κε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο
τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ο ος τϛ ϛ Χρι ι ι
στϛ ^Δ α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει ει
σϛ ^ϛ ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω ^Δ προ σκυ
νω και δο ξα α α ζω ω ω σε ε ε ε ^Δ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

᾽Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέως· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ **Κε δ**

T^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^u τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μειναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω
 τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-θ

Ως τῶ α νω στε ρε ω μα τος την ευ προ πει αν
 και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα
 Α γι σκη νω μα τος της δο ξης σα Κυ ρι ε
 κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος
 και προς δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ στως προ σα
 γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
 ο το κῶ η παν των ζω η και α να στα σις

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-θ

Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θε ο τη
 τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις Κυ ρι ε

σοι προ σα γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε τας βα σι
 λεις και την πο λιν σε ει ρη νευ ον τας δι α της
 Θε ο το ο ο κς μο νε φι λαν θρω πε ε ε

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετά τὰ ἀπολυτικά,
 ἐάν δὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *